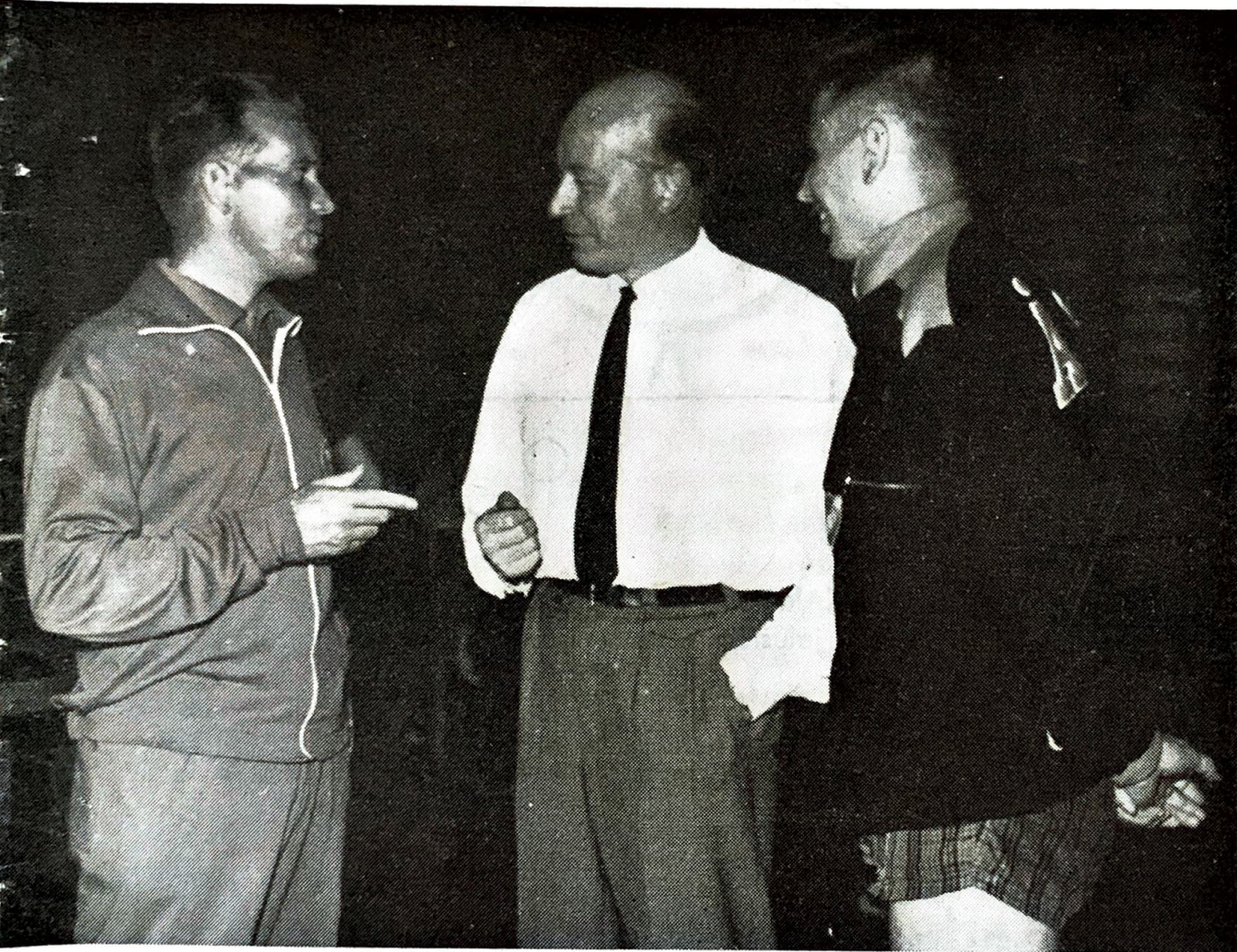

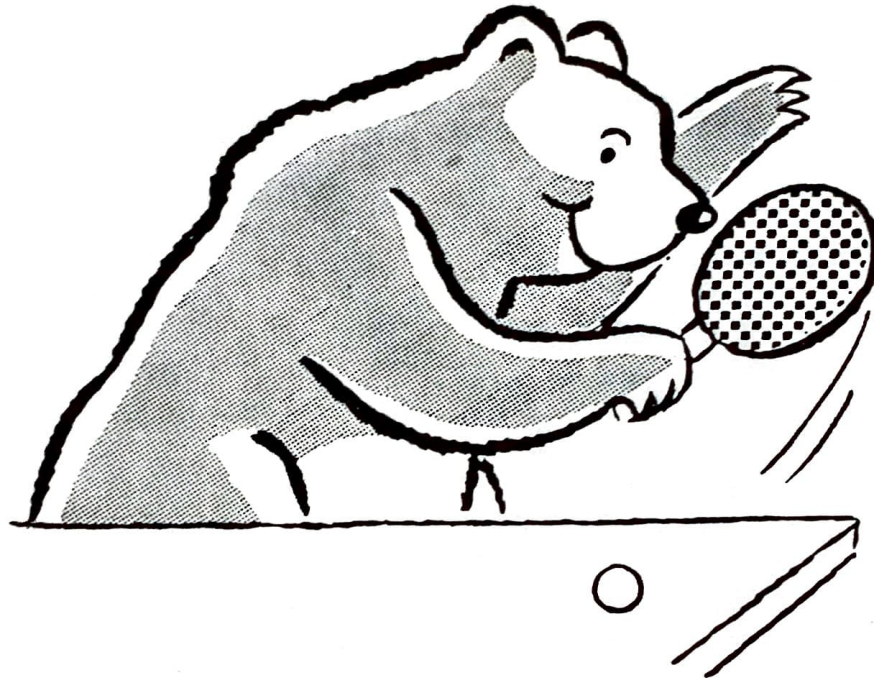
Pöytä **TENNIS**

Lasse Holmö (vas.) ja Kai Merimaa selostavat Pajulahden kurssiohjelmaa Liiton puheenjohtaja Curt Åkerberg'ille.

KARHU - pöytätennispöytä

luo
edellytykset
korkeimman
luokan
pelille

Vaativiin peleihin virallinen KARHU-kilpailupöytä, hinta 18.300:—, jalusta 5.350:—.

Harjoitukseen ja verryttelypeleihin KARHU-harjoituspöytä, viralliset mitat, hinta 8.900:—, jalusta 2.950:—.

Nuorten pöytä, mitat 122 x 240 cm, ilman jalustaa 6.500:—, jalusta erikseen 2.950:—.

Muita välttämättömiä KARHU-pöytätennisvälineitä: pöytätennismailat, otelu- ja harjoituspallot, viralliset verkot ja verkkopylväät.

Karhu kärjessä kaikkialla

Oy *Urheilutarpeita*

Helsinki

Pöytä TENNIS

Suomen Pöytätennisliiton
äänenkannattaja

No 3 1962

Ilmestyy neljästi vuodessa

TOIMITUS:

Päätoimittaja:
CURT AKERBERG

Toimituskunta:
ERIK BIFELDT
HENRY PENNANEN
TUULIKKI PETTERSON
JÖRGEN WAHLSTRÖM

Postiosoite:
Helsinki, Olympiastadion

Puhelin: 49 51 46 (klo 11—15)

Tilausmaksu (vuosikerta) 200:—

Irtonumero 60:—

SISÄLLYS

	Siv.
Aloitamme taas	3
Pt-välineiden valinta	7
Virallisia tiedonantoja ..	8
Berliinin EM-kisat	9
Vakavaa leikkiä Vejlessä	13
Kesäleiri Pajulahdessa ...	19
TuTo ei hellitä kesälläkään	22
10 vuotta sitten	23

CURT AKERBERG:

Aloitamme taas

Jälleen on uusi pelikausi ovella, jälleen ovat kesän lepotauko ja sen jättämät muistot takanamme. »Lepotauko» on kuitenkin väärä sana nykyisen pt:n yhteydessä myöskin tämän hetken Suomessa. Pt-pelaajamme ja ennen kaikkea juniorimme ovat olleet aivan erikoisesti vauhdissa kuluneena kesänä.

Pohjoismainen juniorileiri Tanskassa.

Aloitettiin yhteisellä pohjoismaisella harjoitusleirillä Vejlessä Tanskassa, missä kuusi nykyhetken parasta miesjunioriamme sai oppia mitä viime aikaina pt-urheilun keskuudessa suuressa maailmassa on tapahtunut. Mainitsin: kuusi nykyhetken parasta junioriamme, mutta olin väärässä. Luulen, että ainoastaan kaksi niistä kuudesta, jotka saivat matkustaa Tanskaan, selviää vielä juniorirajasta. Mutta Liitto oli sitä mieltä, että teimme parhaiten lähettäessämme myöskin sellaisia, jotka kesäkuukausien aikana ohittivat juniorirajan, koskei heillä muuten olisi mitään mahdollisuuksia lähitulevaisuudessa päästä kansainvälisille leireille. Sitäpaitsi olisi askel seuraaviin vuorossa oleviin niin suuri ikään nähden, että näillä tulee olemaan suurella varmuudella kaikki mahdollisuudet päästä matkustamaan samanlaisille harjoitusleireille vielä usein peräkkäin, kun vain

harjoitusta ja kuntokäyrrää hoidetaan oikealla tavalla. Lähinnä seuraava pohjoismainen juniorien harjoitusleirihän pidetään jo ensi kesänä Ruotsin pt-liiton toimiessa isäntänä ja järjestäjänä.

Toivomme, että se, mitä nuo kuusi Tanskassa ollutta pelaajaamme siellä oppivat, kantaa tulevana pelikautena hedelmää ennen kaikkea heille itselleen, mutta vähitellen koituu myös koko suomalaisen pt-urheilun hyväksi.

Pajulahden leirit.

Sitten oli vuorossa oma harjoitusleirimme Pajulahdessa. Alunperin oli tarkoitus järjestää kolme toistaan seuraavaa leiriä — yleinen, juniori- ja valiopelaajien leiri — mutta jostakin syystä ajat menivät sekaisin, ja Lasse Holmö, jonka piti olla kaikkien kurssien johtajana, ei saanut lomaakin vakinaisesta toimestaan enempää kuin 2 viikkoa. Olimme siksi pakotetut sijoittamaan maajoukkue-ehdokaiden kurssin melkein samaan aikaan yleisen kurssin kanssa. Tämä oli valitettavaa, mutta mikäli olen kuullut, selviydettiin kaikesta kuitenkin jokseenkin hyvin, kiitos pelaajien ja johtajien yhteistyötahdon. Ymmärrämme hyvin, että rva Tuulikki Pettersen'illa Liiton kansliassa oli kiireiset päivät itse kesäkurssija edeltäneillä kahdella viikolla (ilmoitus ajanmuutoksesta tuli nim. niin myöhään), kun useimmat Liiton miespuolisista

toimitsijoista olivat lomalla. Mutta kaikki sujui hyvin, kiitos siitä.

Hauskaa oli myöskin, että omat valmentajamme saivat taitojensa kerästä toimimalla Lassen apuvalmentajina Pajulahdessa. Voi olla, että paikalla oli liian monta apuvalmentajaa ajankohtana, jolloin harrastajain ja maajoukkuepelaajain harjoitusleirit sattuivat samoille päiville, mutta parempi liian monta kuin liian vähän, eikö totta.

Neuvottelut TUL:n kanssa.

Liiton johto on myöskin työskennellyt melko ahkerasti kesän aikana. Olemme pitäneet yhteyttä TUL:oon ja yrittäneet päästä molempia osapuolia tyydyttävään pulmamme ratkaisuun. Kirjoittaessani tätä ei yksimielisyyttä kuitenkaan vielä ole saavutettu, mutta voi hyvinkin olla, että tätä luettaessa on jo saatu aikaan sopimus, joka tekee mahdolliseksi, että sekä omat että TUL:n pelaajat voivat osallistua samoihin kilpailuihin. Tämähän olisi tietysti paras ajateltavissa oleva koko Suomen pt-urheilulle. Sillä ei kai kukaan kuvittele, että kumpikaan puoli tulisi paremmaksi siitä, että työskentelemme eri rintamilla ja valitettavasti väliin omalla tahollaan kilpailijoina. Mutta kuitenkin on varmaa, ettei sopimusta, missä omat pelaajamme joutuisivat ankarampaan kategoriaan kuin vastapuolen, saada missään tapauksessa tehdä. Tasavertaisia pitää molempien puolien olla jotta yhteistyö onnistuisi.

Pajulahden leirin osanottajia Suomen eri laidoilta. Vas. R. Määttänen Helsingistä, A. Puhakka Rovaniemeltä, P. Makkonen Turusta ja R. Mäkelä Joensuusta.

Uusi pt-halli Stadionilla Helsingissä.

Meillä on nyt Stadionilla Helsingissä kaksi pt-hallia Liiton hallinnassa. Kaikki pöydät ovat jo vuokratut, joten mitään suurempaa pöytälisää ei Helsingissä kuitenkaan huolimatta uudesta hallista ole saatu. Mutta se osoittaa silti, että marssimme eteenpäin. Ennen kaikkea tulee uusi halli helpottamaan Helsingissä järjestettävien pt-kilpailujen läpiviemistä.

Pinnacle-kilpailut uudessa muodossa.

Kilpailuista puheenollen Liitto on pohtinut mahdollisuuksia järjestää tänä kilpailukautena ns. Pinnacle-kilpailut uudella tavalla. Olemme ajatel-

leet pitää kilpailut siten, että vältetään osanottavien joukkueiden turhat matkat. Nämä kilpailuthan käsittävät kuten tunnettua koko maan. On selvää, että toiminimet esim. Rovaniemellä mielellään osallistuisivat, mutta kuten tiedämme on etäisyys Helsinkiin aika suuri ja matka kallis, minkä vuoksi luovutaan ilmoittautumisesta. Uuden suunnitelman mukaan Rovaniemen toiminimet pelaisivat samassa lohossa kuin esim. Tornion ja mahdollisesti myös Oulun tämän piirin keskeisimmällä paikkakunnalla. Itä-Suomen toiminimet taas pelaisivat samaten ottelunsa näille sopivimmalla paikkakunnalla j.n.e. Tällä tavoin pe-

lattaisiin samanaikaisesti ns. karsintakierrokset Liiton jonkun paikkakunnalla toimivan seuran johdolla. Kun sitten karsintakilpailu olisit pelattu, pelattaisiin Helsingissä tai jollakin muulla ehkä sopivammalla paikkakunnalla lopullinen finaalkierros eri lohkojen voittajien välillä.

Me Liiton taholla uskomme tällä järjestelyllä saavamme vielä enemmän toiminimiä kuin tähän asti mukaan otteluihin. Sillä onhan selvää, että eri toiminimien johtokunnat eivät halua uhrata turhaan rahoja pitkiin matkoihin Helsinkiin joukkuetta varten, jolla on hyvin vähän mahdollisuuksia »pärjätä» kilpailijoittensa joukossa. Mutta jos oma joukkue on näyttänyt hyviä otteita jo karsintakierroksissa, niin asia on aivan toinen.

Niiden joukkueiden lukumäärä, jotka jokainen lohko saa lähettää loppukierrokseen, tulee luultavasti riippumaan siitä kuinka monta joukkuetta kuhunkin lohkokarsintaan on osallistunut. Jos esim. Turun karsintakilpailuihin on osallistunut 80 joukkuetta ja Mikkeliissä taas joukkueiden lu-

kumäärä on 20, on selvää, että Turku saisi loppuotteluun 4 joukkuetta, kun sensijaan Mikkeli saisi vain yhden. — Kaikki riippuu tietysti lopuksi siitä, kuinka monella paikkakunnalla karsintoja suoritetaan.

Kiinnostusta tällaiseen jakoon on joka tapauksessa olemassa. Ei ole kuitenkaan vielä selvää kuinka tulee käymään, joten saamme vielä odottaa ja katsoa, mihin tulokseen tätä tarkoitusta varten asetettu komitea tulee.

Liitto täyttää ensi vuonna 25 vuotta.

Nyt alkaneen pelivuoden aikana Liittomme täyttää 25 vuotta. Tätä tarkoitusta varten käytettävissä olevien niukkojen varojen puitteissa tulemme yrittämään viettää tätä juhla-lisuutta arvokkaalla joskin yksinkertaisella tavalla. Muutamia maaotteluita pelataan tällä kaudella. Yksi niistä luultavasti jo marraskuussa. — Koko maata käsittävä tasoituskilpailu Helsingissä pidettävine loppuotteluineen on myöskin suunnitteilla. Millaiseksi kaikki tämä muodostuu toivon voivani ilmoittaa tämän lehden seuraavassa numerossa.

Holmö tarkkailemassa Tapio Penttilän kämmenlyöntiä.

Lasse Holmö jälleen Suomeen 1963.

Yksi on kuitenkin varmaa ja se on Lasse Holmö'n käynti ensi kesänä Suomessa. Liitto on jo nyt onnistunut aikaansaamaan sopimuksen hänen kanssaan käynnistä tällä 4—24. 8. 63. Lasse tulee luonnollisestikin suurimman osan ajasta vaikuttamaan Paju-

Pt-välineiden valinta

Sen jälkeen kun ITTF:n Dortmundissa 1959 pidetty kongressi oli suuresti rajoittanut pöytätennismailan päällystä on eri maissa jouduttu tarkkaan valvomaan pt-välineiden tasoa ja käyttöä virallisissa kilpailuissa.

Muiden maiden esimerkkiä noudattaen on Suomen Pöytätennisliitto myös ottanut käyttöön välineiden virallisen hyväksymisen, joka kohdistuu mailaan, verkkoon ja pöytään. Pallohan hyväksytään vanhan käytännön mukaan kutakin vuotta varten erikseen.

Välineet tullaan hyväksymään merkeittäin. Hyväksytyt varustetaan hyväksymistä osoittavalla merkillä jo ennen tulemistä markkinoille.

Merkit pyritään kiinnittämään mailan varteen, verkon pylvääseen ja pöydän reunaan. Koska välineiden tutkiminen ja hyväksyminen vie oman aikansa, ei hyväksytyjen välineiden käyttö kilpailuissa ole vielä pakollista. Hyväksymisen tehtävänä on lähinnä auttaa ostajia saamaan alusta lähtien sääntöjen ja määräysten mukaiset välineet. Samoin toivomme ala-arvoisen ja virallisesti kielletyn kaluston määrän vähenevän markkinoilla.

Lehdessämme tulemme säännöllisesti julkaisemaan hyväksytyt välineet ja toivomme pelaajiemme välineitä hankkiessaan ottavan huomioon hyväksytyt mallit ja merkit, ja suosivan niitä.

lahdessa, mutta luultavasti varataan myös muutama päivä vierailuille aktiivisimmilla paikkakunnilla.

Iloitsen siitä, että Lasse on jälleen lupautunut tulemaan tänne jatkamaan työtänsä Suomen pöytätenniksen kehittämiseksi ja omien pt-valmentajiemme kouluttamiseksi. Iloitsen aivan erikoisesti siitä tavasta millä Lasse vastasi kysymykseeni voiko hän tulla taas ensi kesänä. Hän antoi nim. minun ymmärtää, että hän on ottanut sydämen- ja kunnia-asiakseen viedä meidän pt-urheilumme ylös korkeuksiin, missä toistaiseksi vain ruotsalaiset Skandinaaviassa ovat määränneet. Jos Lasse Holmö on tehnyt sen kunnia-asiakseen, niin tulee kai myös

meidän kaikkien ja ennen muita teidän aktiivipelaajien ottaa kunnia-asiakseen seurata Lassen neuvoja, jotta meistä tulisi sitä hyvää muovailukelpoista ainesta, mitä hänellä pitää olla saavuttaakseen toimintansa päämäärän Suomessa.

Harjoitelkaa, ystäväni, sen vuoksi Lassen ohjeiden mukaan! Rakentakaa kuntoanne ja nopeuttanne sekä ottakaa käytäntöön tänä pelikautena se, mitä hän on opettanut teille viime kesänä Pajulahdessa ja edellisenä kesänä omassa pelisalisanne. — Älkää unohtako myöskään sitä, mitä Lasse sanoi hyvästä pelaajasta ja hänen käytöksestään pelisalissa ja sen ulkopuolella.

Virallisia tiedonantoja - Officiella meddelanden

KILPAILUKALUENTERI — TÄVLINGSKALENDER

Syksy — Hösten 1962.

Lokakuu — Oktober

7 p. Joensuun Pe-To, kansall. kilp.
Joensuu, nat. tävl.

14 p. TMP, kansall., 30-vuotisjuhla-
kilp., Helsinki, nat. tävl.

21 p. TBK, kansall. kilp., Tampere,
nat. tävl.

27—28 p. Piirimestaruuskilp., Dis-
triktsmästerskap

Marraskuu — November

3 p. Pts-60, kansall. kilp., Helsinki,
nat. tävl.

11 p. BK, kansall. kilp., Helsinki,
nat. tävl.

18 p. Leka, kansall. kilp., Valkea-
koski, nat. tävl.

25 p. MIK, kansall. kilp. Helsinki,
nat. tävl.

(25—27 p. SOC, Borås, Ruotsi,
Sverige)

Joulukuu — December

2 p. Makkabé, kansainväl. Makka-
bé-maljakilp., Turku, internat.
tävl.

2 p. LPTS, kansall. kilp. Lahti,
nat. tävl.

9 p. TPTK, kansall. kilp., Tampere,
nat. tävlingar.

30 p. Junioripäivät, Ky-Ma, Kylmä-
koski.

Kansallisissa (ja piirikunnallisissa) kilpailuissa saavat naisjuniorit osallistua junioriluokkaan, ellei näissä kilpailuissa ole erikseen naisjunioriluokkaa. Samoin on kaik-

kien naispelaajien lupa osallistua miesten C-luokkaan siksi kunnes Liiton valitsemiskomitea nostaa heidät miesten B-luokkaan. Tämä järjestely on otettu käytäntöön sen vuoksi, että naispelaajat saisivat enemmän ja kovempaa harjoitusta. SM ja PM-kilpailuissa eivät he kuitenkaan saa osallistua miesten luokkiin.

SM-kilpailut, 1963

Henkilökohtaiset SM-kilpailut järjestää Pts Wega 9. — 10. 2. 1963 Gloria-hallissa Helsingissä.

Joukkue-SM sekä B- ja C-luokkien kilpailut järjestää Mikkelin Palloseura Mikkelissä.

Osoitteenmuutoksia:

Btk Maraton: Hr A. Silander, Kyrkogatan, Borgå.

Marudds Idrottskamrater: Hr G. Mattsson, Tavastv. 77 B, Helsingfors

Tammerfors Bollklubb: Fr Barbro Hinnerichsen, Hallitusk. 5 C 6, Tampere.

Akateeminen Pöytätenniskerho: Ekon. O. Halme, Huvilant. 12 A 7, Helsinki.

Lahden Pöytätennisseura: Hra Pertti Evesti, Päijänteenk. 17 A 20, Lahti.

Karis Ungdomsförening: Hr Christer Malmberg, Heindersg. 3, Karis, tel. 30347.

Berliinin EM-kisat

Kolmannet Euroopan Mestaruuskilpailut pöytätenniksessä järjestettiin Länsi-Berliinissä 31. 3. — 7. 4. 1962 välisenä aikana. Suomi oli nyt ensimmäistä kertaa mukana näissä kilpailuissa — v. 1958 oteltiin Budapestissa ja v. 1960 Zagrebissa. Suomi voitti kaksi joukkueottelua — Skotlanti 5—1 ja Wales 5—0 — ja sijoittui yhdeksän maan ryhmässä seitsemänneksi. Lisäksi oli Suomella mahdollisuus kahdessa muussa joukkueottelussa voittoon, Espanjalle hävittiin täpärästi 3—5 ja Sveitsille 2—5.

Suomea edusti näissä EM-kisoissa neljän miehen joukkue, jonka muodostivat: Tapio Penttilä, TuTo, Seppo Pentsinen, Wega, Kurt Carlsson, BK ja Per-Erik Nyberg, Atlas. Joukkueenjohtajana ja kongressiedustajana toimi Erik Bifeldt. Pentti Kunnas, tämän vuoden SM-kakkonen, olisi ollut itseoikeutettu joukkueeseen mutta samaan aikaan olleet ylioppilaskirjoitukset estivät Kunnasta matkustamasta Euroopan mielenkiintoisimpiin suurkaupunkeihin.

Deutscher Tisch-Tennis Bund (Saksan Pöytätennisliitto) järjesti nämä kisat Sporthalle Schönebergissä. Hallissa oli yhdeksän Barnapöytää ja kilpailupalloina ja -verkkoina käytettiin Hanno-tuotteita.

Pelipaikka oli erittäin hyvä mutta pöydät olivat pelaajiemme mielestä liian hitaat. Hitailta ne tosiaan vaikuttivatkin ja varsinkin ensimmäisinä päivinä tuottivat pöydät meikäläisille sopeutumisvaikeuksia. Liian monta n.k. hutia voitiin laskea pöytien syyksi.

— Eivät pöydät olleet liian hi-

taita, sen vastauksen sain muitten maitten johtajilta ja pelaajilta keskustellessani heidän kanssaan pöydistä. Syy on nimittäin siinä, että Suomessa käytettävät pöydät ovat aivan liian nopeita. Meidän pitäisi pikimmiten saada pöytämme samantlaatuisiksi, kuin ulkomailla käytetään, jotta pelaajamme saisivat harjoitella kotona samanlaisilla pöydillä, joilla sitten kilpailut järjestetään.

Joukkueottelut pelattiin neljänä ensimmäisenä päivänä, joukkuekilpailujen loppuottelut viidentenä päivänä ja kolmena viimeisenä päivänä suoritettiin mieskohtaiset kilpailut.

Kilpailujen järjestelyt olivat erinomaiset, ottelut noudattivat tarkasti etukäteen laadittua aikataulua. Joukkuekilpailujen aikataulu oli mielestämme liiankin tiivis koska samana päivänä saattoi olla jopa kolme ottelua.

OMA PANOKSEMME ODOTETTUA LUOKKAA

Suomen panos miesten joukkuekilpailussa oli suurinpiirtein odotettua. Voittimmehan kaksi ottelua sel-

vin numeroin, Skotlannin 5—1 ja Walesin 5—0. Otteluissa Espanjaa ja Sveitsiä vastaan oli Suomella jopa voitonmahdollisuuksia.

Voittoisissa otteluissa Skotlantia ja Walesia vastaan pelasivat poikamme tosiaan hyvin. Varsinkin ottelu Walesia vastaan oli 5—0 tulosta huomattavasti tasaväkisempi. Kaikki viisi ottelua olivat kolmi-eräisiä mutta ratkaisevan erän veivät suomalaiset (tässä ottelussa niinkuin myöskin Skotlantia vastaan kokoonpanossa Penttilä, Pentsinen ja Carlsson) taistellen nimiinsä.

Ottelusta Espanjaa vastaan odotimme hienokseltaan voittoa. Espanja pääsi 3—0 johtoon, ehkä suureksi osaksi johtuen poikiemme tottumattomuudesta hitaasiin pöytiin. Kolmessa seuraavassa otelussa tasoitti kolmikkomme Penttilä, Pentsinen ja Carlsson tilanteen 3—3 mutta kahdessa seuraavassa ottelussa onni ei ollut meille myötä ja saimme poistua hävinneinä 3—5. Ottelu pelattiin nimittäin jo ensimmäisenä päivänä mutta jos tämä ottelu olisi pelattu viimeisinä päivinä olisin ollut val-

mis pitämään poikiemme puolta kenenkä kanssa tahansa.

Suomi voitti siis kaksi ottelua kahdeksasta ja sijoittui yhdeksänmaan ryhmässä seitsemänneksi.

JUGOSLAVIA YLLÄTTI TÄYSIN RUOTSIN

Miesten joukkuekilpailujen kahdessa ryhmässä olivat Ruotsi ja Jugoslavia täysin ylivoimaisia. Näitten maitten välisessä loppuottelussa luultiin etukäteen Ruotsin helposti selviytyvän Jugoslaviasta. Mutta toisin kävi. Jugoslavia asetti tulleen tähtipelaajansa Marcovicin ja Hrbudin ja kolmanneksi 17 vuotiaan juniorin nimeltä Korpa. Ruotsia edusti luotettava kolmikko Alsér, Larsson ja Mellström.

Ruotsalaisista onnistui vain Alsérin voittaa Korpan. Kuudennessa ottelussa tilanteen ollessa 4—1 yllätti siihen saakka täysin tuntematon Korpa yleisön ja vastustajansa voittamalla Ruotsin tämän vuoden mestarin Björne Mellströmin selvin numeroin. Tällöin oli Jugoslavian voitto sinetöity numeroin 5—1.

HANS ALSÉR VOITTI KAKSI MESTARUUTTA

Miesten kaksinpelissä luultiin jugoslavialaisten menestyksen jatkuvan. Mutta niin ei käynyt. Ennen välieriä oli kaikki jugoslavit eliminoitu ja jäljellä oli kaksi ruotsalaista ja kaksi saksalaista. Ennakko-suosikki Marcovic hävisi yllättäen neljännesvälierissä hyvää puolustuspeliä esittävälle Mellströmille ja samalla kierroksella hävisi Hrbud saksalaiselle Schölerille. Muut välieriin päässeet olivat Saksan tämän vuoden mestari Erich Arndt, joka

Englanti sai

v. 1964 kisat

Euroopan Pöytätennisunioni (ETTU) myönsi Englannille oikeuden saada järjestää vuoden 1964 kisat. Jos Englanti syystä tai toisesta luopuu kilpailuista järjestetään ne Portugalissa.

Kolme maata oli jo anonut v. 1966 kisoja. Ensimmäiselle sijalle asetettiin Ranska, toiselle Portugali ja kolmannelle Kreikka.

yllätti Larssonin ja Ruotsin Hans Alsér.

Topspinspecialisti Arndt oli tällä kertaa liikaa Mellströmille ja toisessa ottelussa peittosi Alsér Schölerin dramaattisessa aikaottelussa vasta viidennessä erässä.

Niinkuin yleensä suurissa kilpailuissa loppuottelusta ei syntynyt parasta ottelua. Arndt oli huomattavasti hermostunut eikä saanut peliään luistamaan ja Alsérilla oli helppo asia voittaa Ruotsin ensimmäinen mestaruus pöytätenniksessä. Toisen mestaruutensa Hasse voitti sekanelinpelissä parinaan saksatar Inge Harst.

BACKSIDE JA TOPSPIN MUOTIA

Kunnon rehellinen näppyläkumimaila alkaa olla harvinaisuus kansainvälisissä kilpailuissa. Parhaista pelaajista käytti tavallista näppyläkumimailaa ainoastaan Ruotsin Björne Mellström. Sitä vastoin on backside maila lyönyt itsensä läpi täysin. Jugoslavian Marcovic ja saksan Arndt olivat tyypillisiä topspin-eksperttejä, jotka osasivat käyttää hyväkseen backside mailan tarjoamia etuja kierteiden muodossa.

Ikävä kyllä loistivat kaikki Itä-Euroopan maat lukuunottamatta Jugoslaviaa poissaolollaan. Nämä maat, jotka tunnetusti ovat Euroopan johtavia pöytätennismaita, olisivat antaneet yhä enemmän arvokkuutta kolmansille EM-kisoille.

Tuloksia:

Suomen joukkueottelut

Sveitsi — Suomi 5—2. (Antal 2, Urchetti 2, Pewny 1 — Penttilä 1, Carlsson 1, Pentsinen 0).

Jugoslavia — Suomi 5—0. (Marcovic 2, Hrbud 2, Teran 1 — Nyberg 0, Penttilä 0, Carlsson 0).

Espanja — Suomi 5—3. (J. M. Pales 1, J. Pales 2, Olivar 2 — Pentsinen 1, Penttilä 1, Carlsson 1).

Belgia — Suomi 5—0. (Bertrand 2, Cormic 2, Roland — Pentsinen 0, Nyberg 0, Penttilä 0).

Suomi — Skotlanti 5—1. (Pentsinen 2, Penttilä 2, Carlsson 1 — Kerr 1, Barclay 0, Sugden 0).

Suomi — Wales 5—0. (Penttilä 2,

Euroopan vuoden 1962 mies- ja naisjoukkueiden luettelointilistat

Miehet

1. Jugoslavia
2. Unkari
3. Ruotsi
4. Tsekkoslovakia
5. Länsi-Saksa
- 6—8. Englanti
Romania
Neuvostoliitto
- 9—12. Itä-Saksa
Hollanti
Itävalta
Puola
- 13—14. Belgia
15. Tanska
16. Sveitsi

Naiset

1. Länsi-Saksa
2. Unkari
- 3—4. Englanti
Romania
5. Tsekkoslovakia
6. Neuvostoliitto
7. Ruotsi
- 8—9. Itä-Saksa
Ranska
10. Jugoslavia
11. Puola
12. Tanska
13. Bulgaria

Pentsinen 2, Carlsson 1 — Thomas 0, Evans 0, Everson 0).

Itävalta — Suomi 5—0. (Troll 2, Wegrath 2, Sedelmayer 1 — Carlsson 0, Pentsinen 0, Nyberg 0).

Saksa — Suomi 5—0. (Michalek 2, Schöler 2, Arndt 1 — Nyberg 0, Pentsinen 0, Penttilä 0).

Suomalaisten mieskohtaiset ottelut

MK Penttilä — J. M. Pales, Espanja 23, —20, 11, —16, 16.

Nyberg — Baton, Jersey 14, —17, 16, 16.

Bertrand, Belgia — Carlsson 13, —21, 12, 14.

Hübner, Saksa — Pentsinen 13, 12, 15.

Rhodes, Englanti — Penttilä 15, 16, 13.

Magnusson, Ruotsi — Nyberg 16, 14, 15.

MN Jaminet & Langehegermann, Luxemburg — Pentsinen & Carlsson 19, —19, 14, —14, 18. Christodoulatos & Charopoulos, Kreikka — Penttilä & Nyberg —17, 17, 15, 19.

Lohdutussarja:

Hübner, Saksa — Carlsson 8, 13. Nederpelt, Hollanti — Nyberg —5, 12, 20.

Berger, Saksa — Pentsinen 10, 16.

Penttilä — Christodoulatos, Kreikka 15, 14.

Penttilä — Franke, Saksa 19, —19, 20.

Ingber, Englanti — Penttilä 14, 16.

ASTMA

**auttaa
kun
yskittää**

hyvä star lääke

Apteekeista ilman reseptiä

Loppuottelut

Miesten joukkuekilpailu: Jugoslavia — Ruotsi 5—1. (Marcovic 2, Hrbud 2, Korpa 1 — Alsér 1, Mellström 0, Larsson 0).

Naisten joukkuekilpailu: Saksa — Englanti 3—1. (Agnes Simon 2 1/2, Inge Harst 1/2 — Diane Rowe 1, Mary Shannon 0).

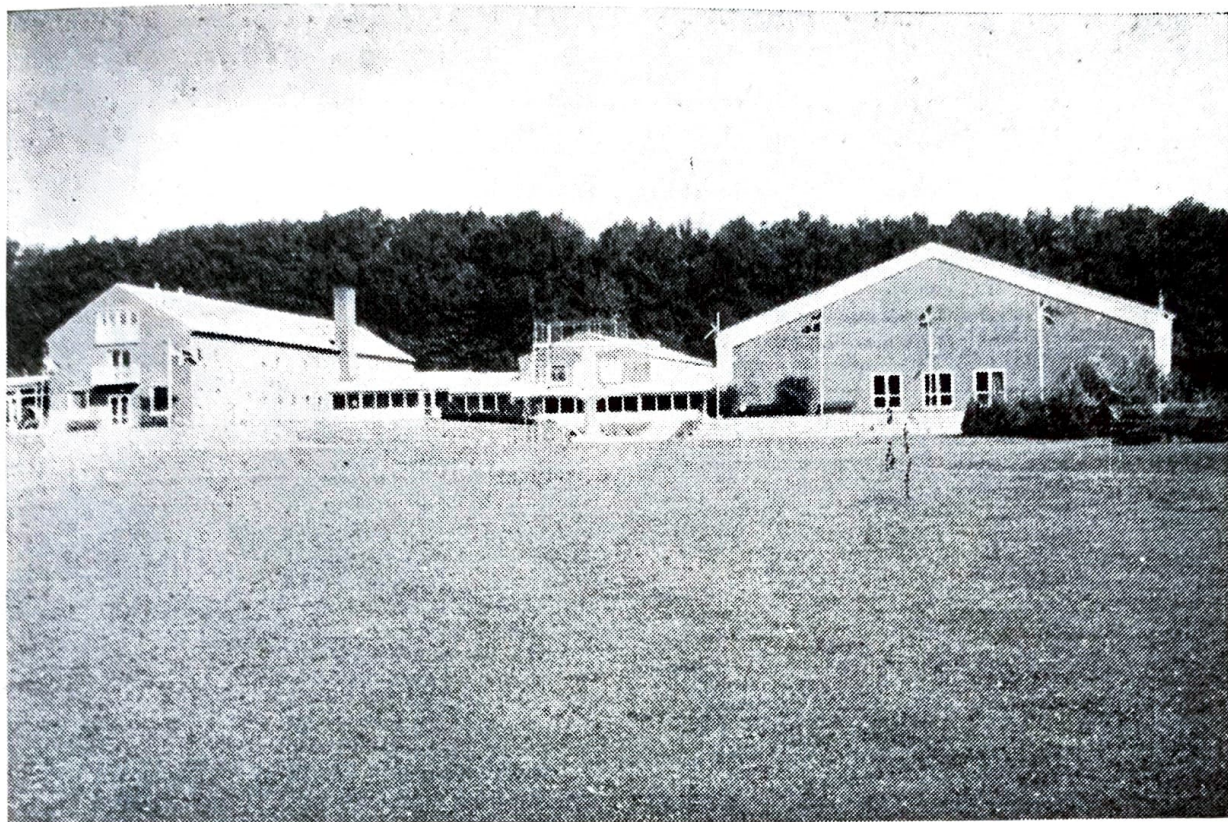
Miesten kaksinpeli: H. Alsér, Ruotsi — E. Arndt, Saksa 3—0.

Naisten kaksinpeli: Agnes Simon, Saksa — Diane Rowe, Englanti. 3—0.

Miesten nelinpeli: V. Marcovic & Z. Hrbud, Jugoslavia — I. Korpa & E. Vecko, Jugoslavia, 3—0.

Naisten nelinpeli: Diane Rowe & Mary Shannon, Englanti — Agnes Simon & Inge Harst, Saksa, 3—1.

Sekanelinpeli: Inge Harst, Saksa & H. Alsér, Ruotsi — Agnes Simon & E. Schöler, Saksa, 3—0.

ENSIO HULDÉN: Vakavaa leikkiä Vejlessä

Viime syksynä Pohjoismaisten Mestaruuskilpailujen yhteydessä pitämässään kokouksessa Pohjoismaiden Pöytätennisunioni päätti, että vastedes järjestettäisiin joka kesä yhteinen leiri kaikkien pohjoismaiden junioreille. Aikaisempina vuosina kukin maa on järjestänyt omat kurssinsa, joille sekä ruotsalaiset että tanskalaiset ystävällisesti ovat kutsuneet pari meikäläistäkin junioria. Mutta nyt on saatu huomattava parannus aikaan varsinkin suomalaisten ja norjalaisten osalta, kun he pääsevät runsaslukuisemmin muiden pohjoismaiden juniorivalioiden kanssa harjoitus- ja kilpailukosketukseen.

Mainittu kurssi järjestettiin tänä vuonna ensi kertaa ja isäntämaana

toimi Tanska. — Tarkoitus on järjestää leiri vuorovuosin kussakin neljässä maassa. — Tanskalaiset olivat valinneet leiripaikaksi Vejlen urheiluopiston, pohjoismaiden luultavasti kauneimman alallaan. Paikkaa voisi nimittää paratiisiksi, vai mitä sanotte seuraavasta: Laajalti ennennäkemättömän hyvin hoidettua ruohomattoa kolmine jalkapallokenttineen, viihtyisä ja kodikas päärakennus televisio- ja elokuva-huoneineen, valtava palloiluhalli, josta 12 pöytää tuskin täytti puolet, hieno uima-allas sekä suomalainen sauna, jonka edessä pienempi ympyränmuotoinen uima-allas. Kun tähän vielä lisää tanskalaisten isäntien ainutlaatuisen vieraanvaraisuuden ja välittömyyden, ymmärtää

Pohjakuntaa luodaan.

hyvin, että viihdyimme ja olisimme mielellämme viettäneet siellä pitemmänkin ajan. Uskon Erik Extergrenin, pohjoismaisen pingiksen sielun, osuneen naulan kantaan, kun hän kirjoittaa, että tanskalaiset isäntinä ja viihtyisyyden luojina ovat maailmanmestareita.

Leiri pidettiin heinäkuun viimeisellä viikolla, 22—29 päivinä. Osanottajia oli Norjasta, Ruotsista, Suomesta ja Tanskasta, kuusi junioria kustakin. Meiltä olivat matkassa Elsinen, Keva, Långstedt, Määttänen, P-E. Nyberg sekä Penttilä. Lisäksi oli kustakin maasta yksi valmennusasioista kiinnostunut henkilö matkanjohtajana. Ruotsista tämä oli kukas muu kuin ystävämme Lasse Holmö, allekirjoittaneen toimiessa meikäläisten »paimenena». Kurssin johtajana toimi Tanskan liiton puheenjohtaja Knud Garval ja valmennuksesta ja ohjauksesta vastasi entinen valiopelaaja Kurt Schandorph. Erik Extergren, tämän yhteispohjoismaisen junioritoiminnan syntysanojen luoja, oli itse henkilökohtaisesti saapunut seuraamaan

leiriä ja piti avajaistilaisuudessa mieliinpainuvan puheen, jossa hän tähdensi yhteistyön tärkeyttä. Hän totesi m.m., että meille kaikille täytyy olla selvillä tämän hetkinen tärkeä päämäärämme, josta emme saa tinkiä: Euroopan ja koko maailman huipun tavoittaminen. Parhaiten ja helpoimmin saavutamme tämän päämäärän yhteistyöllä, jossa mitkään kielirajoitukset tai muut vaikeudet eivät saa olla esteenä. Hän tähdensi nuorille pelaajille vielä, että tämä yhteinen rakkautemme — pt — pohjimmiltaan on vain leikkiä, mutta **VAKAVAA LEIKKIÄ**. Ilman todellista paneutumista tähän työhön, ilman ankaraa ja määrätietoista harjoitusta, ilman vakavaa suhtautumista asiaan menevät ponnistelumme hukkaan ja päämäärämme jää saavuttamatta.

Saimmekin heti tutustua minkälaista tämä nykyaikainen huipulle tähtäävä ja johtava harjoittelu on. Leirin ohjelma oli näet siksi tiiviisti ja tehokkaasti laadittu, ettei kysymyksessä suinkaan ollut mikään lomailu ja huvimatka vaan ankara ja voimia kysyvä työ. Herätyksestä klo 7.00 hiljaisuuteen klo 22.30 oli täysi vauhti päällä koko ajan ruokailutaukoja lukuunottamatta. Ohjelma voidaan lyhyesti jakaa kolmeen osaan: ruumiillinen harjoitus, pt-harjoitus ja kilpailut, joista kaksi ensinmainittua oli selvästi hallitsevia. Varsinkin fyysilliseen harjoitukseen kiinnitettiin yllättävän suurta huomiota ja se oli lisäksi erittäin tehokasta ja hyvin suunniteltua. Tämä ei olekaan ihme, sillä onhan kurssien ohjaaja Tanskan Kurt Schandorph, joka yksin vastasi

kaikesta valmennuksesta, ammatiltaan voimistelunopettaja. Aamupäivän harjoitukset aloitettiin aina 1/2 tunnin perusteellisella juoksuharjoituksella ja muokkausvoimistelulla ulkona ruohokentällä. Päivän huippukohta saavutettiin ennen päiväruokailua, jolloin painuttiin ulos pyökkimetsään maastolenkille, joka huipentui hyppymäen — sellainenkin löytyi Tanskasta — rinteen ylös juoksemiseen. Siinä kyllä jyvät seulottiin akanoista eli nähtiin kuka oli hoitanut pohjakuntonsa kesän aikana, kuka ei. Iltapäivällä oli vielä kaksi kertaa voimistelua, nyt tosin kevyempää ja enemmän verryttelyluontoista.

Itse pt-harjoittelu käytiin yhteiskunnallisesti 12:lla pöydällä, joten kaikki saivat olla tulossa koko ajan.

Kovuudessa se ei tainnut paljontaan jäädä jälkeen jumpasta, sillä yleensä harjoiteltiin 1 1/2 tuntia yhteenmenoon ilman taukoja. Tehokkuudessa ei tämä harjoituspuoli kuitenkaan noussut fyysillisen harjoituksen tasolle, sillä eräissä kohdin olisi lähempi ohjaaminen ollut mielestäni paikallaan ja kulloinkin määrätyn seikan harjoittelun valvominen oli monasti hieman pintapuolista. Tässä oli tietysti vaikeutena se, että valvottava joukko oli suuri ja laajalle alueelle hajoitettu, mutta tässähän olisi voinut käyttää apuna muiden joukkueiden johtaja-valmentajia.

Selvänä osoituksena nykyajan suuntauksesta pt-rintamalla oli se, että pääpaino asetettiin ehdottomasti hyökkäyspelille. Harjoitus kä-

Juniorileirin suomalaiset osanottajat. Vas. J. Keva, S. Elsinen, L. Långstedt, T. Penttilä, R. Määttä ja P-E. Nyberg.

sitti miltei yksinomaan lyöntipeliä: kämmen- ja rystylyöntejä sarjassa ja vaihdellen, »kontraamista» kummaltakin puolelta sekä looping-lyöntiä, joka ei enää ole mikään korkea puolustuslyönti vaan matala hyökkäysase. Ainoa puolustuspeli, jota harjoiteltiin, oli aivan pöydän tuntumassa lähellä pöydän pintaa suoritettu kierteetön puolivolleyn tapainen palautus, n.s. »blockering». Näyttää siis pingiksensäkin pitävän vanha sanonta paikansa: »hyökkäys on paras puolustus».

Leiriohjelmaan kuuluu aina oleellisenä osana kilpailut, eikä niitä oltu Vejlessäkään unohdettu. Päinvastoin, täällä kilpailtiin koko ajan joka ilta klo 19—21. Ensimmäisinä iltoina pelattiin joukkuekilpailut siten, että kutakin maata edusti kaksi 3-miehistä joukkuetta ja nämä pelasivat kaikki kaikkia vastaan, siis 28 joukkueottelua ja kukin pelaaja 21 henkilökohtaista ottelua. Näissä otteluissa ei sattunut suurempia yllätyksiä. Ruotsalaiset olivat odotetusti omaa luokkaansa ja heidän I-joukkueensa Bernhardt, Kjell Johansson ja Odén (Ruotsin tuoreimman juniorilistan 1., 2. ja 4.) sekä II-joukkueensa Jakobsson, Andersson ja Carlsson (14 v.) saman arvoilistan 3., 5. ja 8.) veivät ensi sijat. Suurimpana ja meille ikävimpanä yllätyksenä on pidettävä Tanska I:n perusteellista 8—1 voittoa ykkösjoukkueestamme Elsinen, Määttänen, Penttilä. On todettava, että Tanskan tulevaisuus näyttää näkemäni perusteella vähintään yhtä valoisalta kuin meidänkin, siksi hyvää ja nimenomaan ratkaisuvai-

heissa varmaa peliä he esittivät. Viimemainitusta seikasta on todistena, että viisi peliä tässä ottelussa oli 3-eräistä ja kaikki päättyivät niukkaan tappioomme. Juuri tässä, erän ja nimenomaan ratkaisevan erän loppuvaiheiden hallitsemisessa poikiemme täytyisi kohentaa varmuuttaan ja hermojensa hallintaa. Nytkin he pelasivat yhteensä 23 3-eräistä ottelua, joista voittivat vain 5 häviten 18! Henkilökohtaisesti oli Penttilä odotetusti paras meikäläinen voittaen 16 ja häviten 5 ottelua. Hän voitti m.m. 3 ruotsalaista ja 4 tanskalaista, mutta ei pystynyt keskittymään ja venymään niinkuin myöhemmin cupkilpailussa. Nyberg oli yhtä selvä kakkonen meikäläisistä: 12 voittoa ja 9 häviötä, muiden poikiemme saadessa enemmän häviöitä kuin voittoja tililleen.

Lopullinen järjestys joukkuekilpailussa: 1. Ruotsi I, 2. Ruotsi II, 3. Tanska I, 4. Suomi I, 5. Tanska II, 6. Suomi II, 7. Norja I, 8. Norja II. (Suomi I voitti Tanska II:n 6—3, Norja II:n 9—0 ja Suomi II: 5—4 häviten Ruotsin I:lle 1—8 ja II:lle 2—7 sekä Tanska I:lle 1—8. II-joukkueemme puolestaan voitti Norjan I:n 6—3 ja II:n 8—1.)

Viimeisenä päivänä suoritettiin vielä henkilökohtainen cup-kilpailu, jossa Tapsa jälleen esitti erinomaista taistelumieltä. Tässä kilpailussa hänen tielleen osui pelkkiä ruotsalaisia, jotka viimeistä lukuunottamatta saivat poistua hävinneinä pöydältä. Ensin hävisivät sekä Jacobsson että Andersson hänelle toistamiseen erin 2—1. Senjälkeen oli vuorossa pohjoismaiden juniori-

VEJLEN SATTUMIA

Matkoilla ja leireillä sattuu aina hauskoja ja erikoisia tapauksia, kuten itsekukin omasta kokemuksestaan tietää. Niinpä emme Vejlessäkään jääneet niitä vaille. Kysymmekin nyt lukijalta, osaako hän yhdistää allamainitut »sattumat» oikeisiin henkilöihin (meikäläisiin) ja arvaako hän

- ... kuka sai lempinimekseen »poromies»?
- ... kuka puhui kaikkialla ja kaikille saaden tanskalaisetkin ymmärtämään jopa suomeakin?
- ... kuka sanoi, että nakit saa olla vaikka sinisiä, kun vaan sais' maitoa?
- ... kuka tuli nelinkontin hyppyrimäkeä ylös kieroksen muista jäljessä?
- ... kuka pelasi niin innokkaasti rulettia Kööpenhaminan Tivolissa, ettei huomannut edes taskuvarkaan vierailua?
- ... kuka lauloi aina ruokapöydässä: »Tuol' on mun kultani ain yhä tuolla..», nähdessään erään sievän ratsastajatytön vastakkaisessa pöydässä?

mestarin titteliä kantava Johansson, joka niinikään hävisi 1—2 (19—21, 21—10, 15—21). Varsinkin Tapsan erittäin matalat ja voimakkaat alakierrevastaukset ruotsalaisen vahvaan looping-lyöntiin olivat loistavia ja erehdyttivät Kjell'in tuontuostakin lyömään verkkoon tai yli. Loppuottelussa tuli sitten jo selvä häviö Ruotsin tämän hetken parhaalle juniorille ja loopingtaitajalle Bernhardt'ille eli Kalle Loopingille, mutta voittoa tässä ottelussa ei kukaan enää Tapsalta voinut vaatiaakaan. Johan toinen sija ja voitto Johansson'ista oli enemmän kuin uskalsimme odottaakaan.

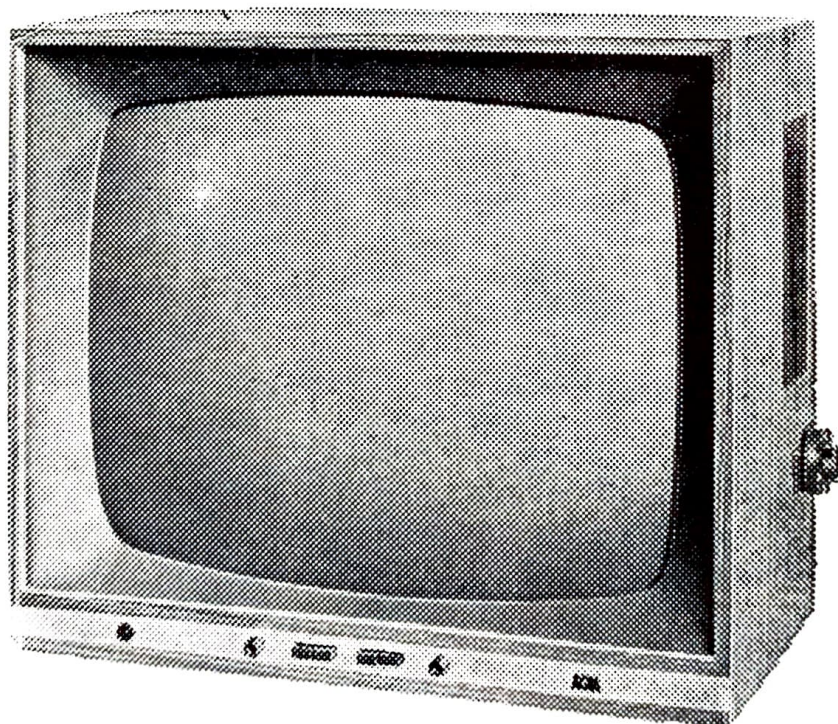
Mutta ohjelmamme tuolla unohtumattomalla viikolla ei käsittänyt sentään pelkkää pingistä. Kova harjoitus ja hermoja kysyvät kilpailut vaativat vastapainoksi rentoutumista ja mielen virkistystä. Ja tätäkin isäntämme meille tarjosivat. Yhden iltapäivän vietimme kiertoajelulla lähiympäristössä. Tällöin saimme tutustua Tanskan maaseutuun ja sen rauhalliseen elämään ja näimme m.m. suuren, yli kilometrin laajuisen kalanviljelylaitoksen. Lisäksi näimme harvinaisia historiallisia nähtävyyksiä naapurikaupungissa Jellingissä. Täällä tutustuimme nykyisen kuninkaan esivanhempien 1000 vuotta vanhoihin hautakumpuihin, lähes yhtä vanhaan kirkkoon sekä Pohjolan vanhimpiin riimukiviin 800- ja 900-luvulta, jotka ovat Tanskan historian vanhimmat todistuskappaleet. — Tämän kiertoajelun lisäksi saimme melkein joka ilta seurata jalkapallokurssilaisten vieraina mielenkiintoisia filmejä jalkapallo-otteluista ja kuuluisista val-

mennuskouluista. Eivätkä pojat tyytyneet vain katselemaan jalkapalloa, vaan pelasivat itsekin harvinaislaatuisen ottelun, jossa pingiskurssin tanskalais-suomalaiset osantajat nujersivat norjalais-ruotsalaisen joukkueen peräti 13—4.

Yhteenvedona voin todeta matkan olleen erittäin mielenkiintoisen ja onnistuneen. Olen kokonaisuutena ottaen täysin tyytyväinen poikiemme esityksiin ja esiintymiseen. Kilpailut ja niissä menestyminen eivät suinkaan ole pääasia tällaisella leirillä. Pääasia on saada tilaisuus monipuoliseen harjoitteluun hyvien vastustajien kanssa, ottaa oppia näkemästään ja kokemastaan sekä osata ja ennenkaikkea haluta soveltaa oppimaansa ja käyttää sitä hyväksi tulevaisuudessa. Liitto on uh-

rannut suuret varat lähtiessään mukaan tähän pohjoismaiseen toimintaan. Olen kuitenkin varma, että se on uhraannut oikealle asialle, joka vielä on johtava tuloksiin. Tämä riippuu kuitenkin lopulta vain yhdestä tekijästä, nimittäin Sinusta itsestäsi, Jorma, Lasse, Putte, Raimo, Sepi ja Tapsa. Sait miellyttävän ja antoisan matkan. Vähin minkä nyt voit tehdä korvataksesi tuon matkan on ottaa harjoittelu alkaneena pelivuonna kovemmin kuin koskaan ennen. Mutta muista ottaa se vakavasti ja tosissasi. Olkoon tunnuslauseesi lästä lähin: Tämä on vakavaa leikkiä. Kun näin teette, pääsette varmaan myös tuloksiin ja silloin eivät liiton rahat ole olleet hukkaan heitettyjä. Uskon, että tahdotte ja pystytte siihen ja muuta ei kukaan voi teiltä vaatiakaan.

AGA

RAMONA TELEVISIO

Kesäleiri Pajulahdessa

Suomen Pöytätennisliitto järjesti jokakesäisen leirinsä Pajulahden Urheiluopistolla tavallista laajempaan, olihan valmentajaksikin saatu oikea ammattimies Lars »snabbare» Holmö Ruotsista. Leirejä oli oikeastaan kolme: ns. yleinen leiri 19—25. 8, maajoukkue-ehdokkaiden 22—25. 8. ja juniorien 26—29. 8. Alkuperäisen suunnitelman mukaan piti näiden leirien olla eri aikoina, mutta eräiden yhteensattumien vuoksi jouduttiin maajoukkueehdokkaiden leiri pitämään osittain samanaikaisesti yleisen leirin kanssa ja myöntää täytyy, että yleinen leiri pakostakin joutui kärsimään tästä, sillä maajoukkuemiehet valtasivat kahdeksasta pöydästä viisi.

Yleisellä leirillä oli osanottajia 25 harrastajaa. Heistä oli kuitenkin neljä apuvalmentajan ominaisuudessa oppia ottamassa ja samalla myös avustamassa Holmö'tä sekä kaksi kansakoulunopettajaa, joiden tarkoituksena on levittää tätä maailman nopeinta pallopetiä oman koulupiirinsä alueella.

Osanottajien ikä vaihteli 11—50 ikävuoden välillä ja pelitaito luonnollisesti sen mukaan, mutta ei se pahemmin tahtia haitannut.

Päivän ohjelma oli melko rankka, vai mitä tuumitte seuraavasta:

klo 7.30	aamutee
» 8.30—10.30	tekniikkaa
» 11.00	ruokailu
» 12.30—15.00	tekniikkaa
» 15.30—16.30	voimistelua
» 17.00	ruokailu
» 19.00—20.30	tekniikkaa

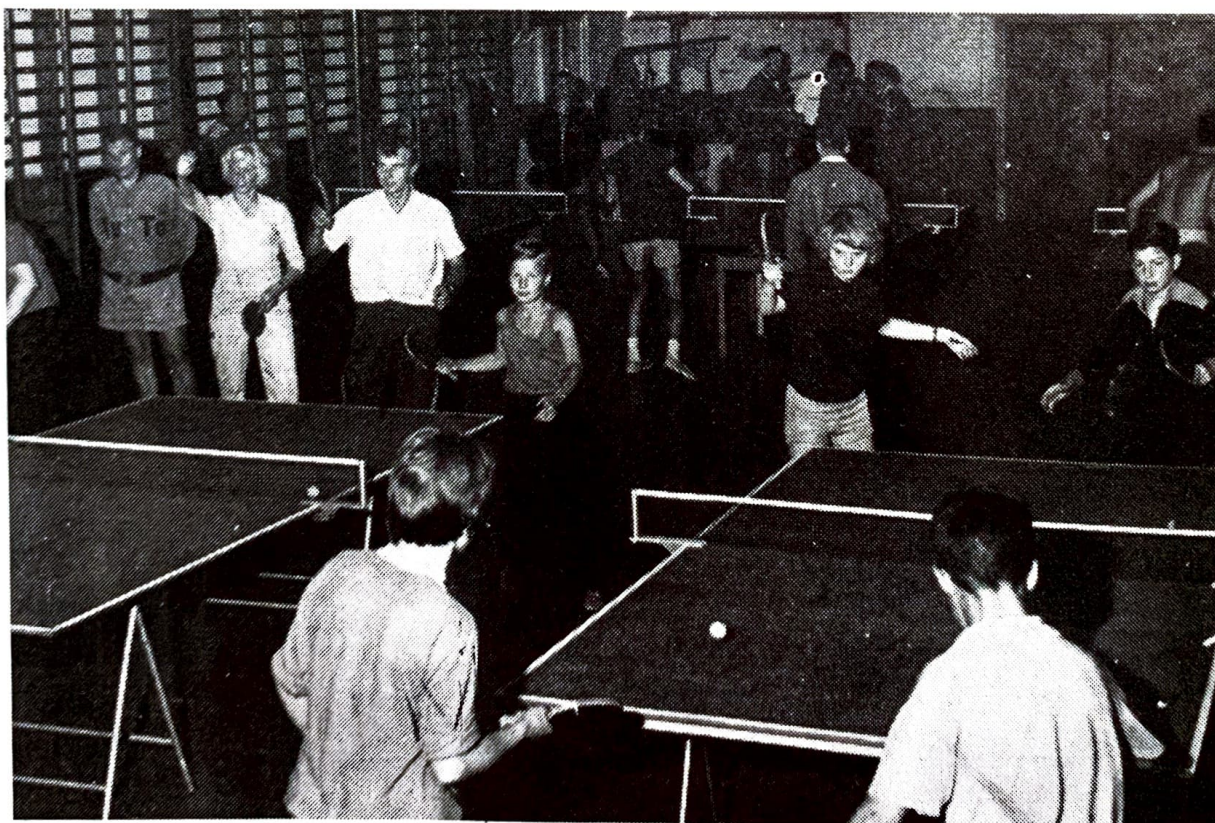
Tämän pakollisen ohjelman lisäksi harjoittelivat useimmat vielä kaikki vapaa-ajatin, joten pöytätennikselle uhrattiin n. 12 tuntia päiväs-

sä. Harjoittelussa lähdettiin aivan alusta ja viikon aikana ehdittiin käydä läpi kaikki tärkeimmät lyönnit aina rystypuolelta suoritettavaa »top spin»-lyöntiä myöten. Tämä olikin erittäin tarpeellista, sillä useimmilla meistä oli enemmän tai vähemmän kotitekoinen tyyli, joka kaipasi korjausta. Meille apuvalmentajille oli Lassen opetusmenetelmän seuraaminen erittäin hyödyllistä; saimme myös omakohtaisesti tarttua muiden virheisiin ja yhdessä selvittää itsellemme ja pelaajille mistä oikein oli kysymys. Kun maajoukkue-ehdokkaat saapuivat Pajulahteen keskiviikkona ja veivät yli puolet pöydistä, vaikeutui yleisin leirin osanottajien harjoittelu melkoisesti, mutta sijoittamalla neljä pelaajaa kunkin pöydän ääreen ja suorittamalla lisäksi usein vaihtoja voitiin harjoitteluohjelma kuitenkin viedä läpi tyydyttävästi. Vaihtopääällikkönä toimi ansiokkaasti Pauli Makkonen.

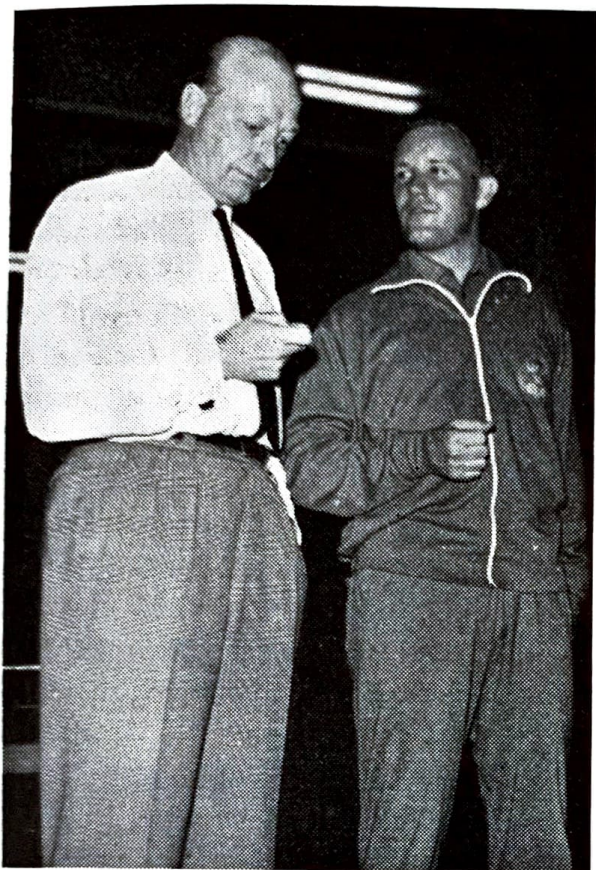
Torstaina järjestettiin kilpailu, johon saivat ottaa osaa edustus-pelaajien lisäksi ruotsalaiset Rolf Hernberg ja Jan Christoffersson, Jorma Keva, Pauli Makkonen, ÅIFK:n juniorit J. Hollsten ja Hans Mannsten sekä allepainettu. Tässä kaikki kaikkia vastaan suori-tetussa kilpailussa sattui mielestäni eräitä melko suuriakin yllätyksiä. Kilpailun voitti »Milli» Kunnas hävittyään vain yhden ottelun — Tapsalle. Penttilä puolestaan sai tunnustaa yllättäen KyMan Jorma Kevan ja Ruotsin Jan Christoffers-son'in peremmakseen; lopullisessa taulukossa sijoittui Tapsa kuitenkin toiseksi. Suurimman yllätyksen jär-jesti kuitenkin mielestäni Johan Hollsten voittamalla »hällä-väliä» tyyliin ja ylimielisesti pelanneen Raimo Määttäsen sekä selväkin

selvemmin Hannu Paanajärven, jo-ka muutenkin jätti itsestään melko lattean kuvan. Naiset suorittivat oman kilpailunsa, joka sujui suu-remmitta yllätyksittä, ts. Sylvi Munkberg otti omansa.

Perjantaina suoritettiin kaikkien leiriläisten kesken cup-kilpailut. Sekä naisten että miesten luokan loppuottelu pelattiin yhtenä ohjel-manumerona iltamissa. Miesten lop-puotteluun olivat selviytyneet P. Kunnas ja T. Penttilä. Tällä kertaa voitti Tapsa numeroin 2—1 — tässä ottelussa oli kylläkin paljon sovi-tun näytösottelun tuntua. Naisten loppuottelussa ei Sylvi Munkberg antanut tälläkään kerralla Liisa Järvenpään yllättää itseään, vaan voitti niinikään 2—1. Yleisöä ei valitettavasti ollut kuin kourallinen, mutta tulevat liikuntaneuvojat, jot-

Pöydät olivat ahkerassa käytössä Pajulahden leirillä.

Liiton puheenjohtaja ja leirin päävalmentaja syventyneinä Suomen pt-urheilun pulmiin.

ka ottelua seurasivat, antoivat varauksetta suosionosoitukset milloin siihen oli aihetta. Ehkä he omassa työssään urheilun parissa joskus muistavat pöytätenniksen olemassaolon ja hyväksyvät sen urheilumuodoksi; silloin oli meidänkin ohjelma-numeromme paikallaan ja tarkoitus saavutettu.

Vaikka leirin virallinen ohjelma olikin melko tiivis ja ainakin muutamille melko rankkakin, erottuivat muutamat yksilöt selvästi muusta joukosta mitä harjoitteluuntoon tulee. Wegan Liisa Järvenpää erottui selväksi ykköseksi, jopa Lasse Holmökin ihmetteli Liisan harjoitteluuntoa. Vielä hän ei ole saanut samaa irti varsinaisessa pelissä, mutta lienee vain ajan kysymys

milloin Liisa tavoittaa Munkberg'in. Toinen tunnollinen harjoittelija oli tietysti Tapsa Penttilä: oli todella hauska seurata hänen työskentelyään ja Lassen neuvot lankesivat Tapsan kohdalla hyvään maahan. Ei mitään turhia eleitä eikä mitään mielenosoituksia, vaikkei kaikki mennytkään suunnitelmien mukaan. Huolimatta siitä, että osanottajien ikä ja taito oli kovin kirjavaa voidaan todeta jokaisen yrittäneen tehdä parhaansa ja enempäähän emme voi vaatiakaan.

Päivän ohjelmaan tehtiin parina päivänä pikku muutoksiakin: meille myönnettiin muutama tunti vapaata, jotta voisimme omakohtaisesti käydä tutustumassa outoon valoilmiöön, joka lähemmän tutkimisen ja pohdinnan jälkeen osoittautui aurin-goksi. Pelattiinpa tauon aikana lentopallo-ottelukin Turun ja muun Suomen välillä. Ottelun voittajaksi selviytyi tietysti Turku. Pajulahden kauniissa ja vilpoisessa Kukkaisjärnessäkin käytiin milloin aika ja sisu antoivat myöten. Olemmepa saaneet kuulla tavallisesti asioista hyvin perilläolevalta taholta leirillä harrastetun myös kuutamouintia. Muina vapaa-aikoina solmittiin myös hyviä tuttavuussuhteita ns. pitkän kurssin opiskelijoihin, joskin eräät lähtivät merta edemmäksi kalaan t.s. Lahteen tervehtimään »sairasta, vanhaa setää».

Kullekin leirille oli liitto kutsunut neljä apuvalmentajaa, jotka jo edellisenä syksynä olivat saaneet tutustua Holmö'hön ja hänen opetustapoihinsa. Me saimme kukin vuorollamme pitää päivän voimisteluohtelun ja muutenkin auttaa

kykyjemme mukaan Lassea. Tällä tavoin tuli kerrattua vanhaa ja samalla opittua taas paljon uutta, jota pyrimme omasta puolestamme istutamaan oman seuramme jäseniin. Lars Holmö'tä voidaan mielestäni verrata Valto Oleniukseen. Lasse on ollut Suomessa vain kaksi kertaa ja kummallakin kerralla verrattain lyhyen ajan ja jo nyt on hänen työnsä alkanut kantaa hedelmiä. Harjoittelu on nykyisin määrätietoisempää, seurojen valmentajat tietävät jo opetusmenetelmästäkin jotain; he ovat saaneet lisää varmuutta. Holmö osaa myös opettamisen vaikean taidon, yksitoikkoisenkaan harjoittelun läpivieminen ei tuntunut vastenmieliseltä: jokainen käsitti, että juuri näin pitää harjoitella, jos mieli saavuttaa tuloksia. Oli hyvin valitettavaa, ettei Holmö voinut tämän käynnin aikana käydä Turussa kuten ensin oli tarkoitus. Meillä

olisi ollut monta opinhaluista, jotka eivät voineet tulla Pajulahteen.

Se, että leirille oli saapunut myös kaksi ruotsalaista poikaa, oli mielestäni hyvä keksintö, onhan meikäläiselle hyvä saada pelata joskus ulkomaisten kanssa ja tieto siitä, että ensi kesänä kaksi meikäläistä junioria pääsee vastavierailulle Gotlantiin kannustaa varmasti juniorejamme yrittämään parhaansa.

Toivottavasti tämä ei ollut Lars Holmö'n viimeinen Suomen vierailu. En usko suomalaisten valmentajien ainakaan vielä pystyvän täyttämään hänen paikkansa ja pöytätenniksessä mennään aina eteenpäin eikä meillä täällä syrjäkulmalla ole kaikista uusista virtauksista aavistustakaan. Toivon hartaasti saavani viettää vielä monta viikkoa hyvän valmentajan ja ihmisenä kertakaikkiaan miellyttävän Lars Holmö'n seurassa.

På återseende, Lasse!

TuTo ei hellitä kesälläkään

TuTon piirissä ei kesälläkään ole oltu toimeettomina. Siellä on ymmärretty, että nykyajan urheilijan niin seiväshyppääjän kuin pt-pelaajanakin on harjoiteltava vuoden ympäri. Vanhojen lyöntien hiomiseen ja virheiden korjaamiseen sekä uusien lyöntien harjoitteluun voi kesällä rauhassa paneutua, kun kilpailukausi ei ole haittaamassa harjoituksia. Lisäksi kesäaika on mitä parhain pohjakunnon hankkimiseen, jonka välttämättömyyteen viime vuosina kaikkialla on kiinnitetty yhä kasvavaa huomiota.

Allekirjoittaneella oli mieluisa tilaisuus seurata tutolaisten vieraana

heidän kesäisiä harjoituksiaan heluntaipyhinä, jolloin noin 15 pelaajaa, joista useimmat junioreja, oli kokoontunut harjoitusleirille TuTon kesäkotiin Vuorikotiin Ruissalossa. Täällä heillä on tilaisuus harjoitella koko kesän. Lisäksi siellä on ruohokenttä ja erinomainen maasto, jossa poikien on hyvä Makkosen, Saikko-

Tutolaisten pt-joukkoa leirillä Ruissalossa.

sen ja Tapsan johdolla hankkia pohjakuntoa. Kun vielä on tilaisuus saunomiseen ja uintiin, on ihme jollei harjoitus tällaisissa oloissa maistu. Ilolla on todettava, että monet ovat osanneet antaa arvoa tälle pt-väen keskuudessa harvinaiselle tilaisuudelle, jonka TuTo pelaajilleen tarjoaa. Tässä teillä on suuri ja korvaamaton etu helsinkiläisiin ja moiniin muihin nähden, joilta harjoitus-tilat tavallisesti suljetaan kokonaan kesäksi.

Näin ollen on ihme ellei TuTosta muutaman vuoden kuluessa ala

ilmaantua uusia tapsoja. Edellytykset siihen ovat ainakin mitä parhaat. Mutta ne yksin eivät riitä. Säännöllisen harjoittelun lisäksi tarvitaan myös voimakasta tahtoa, luottamusta omiin mahdollisuuksiin sekä ennenkaikkea itsekuria.

Hannu, Jorma ja kumppanit! Painakaa nämä seikat mieleenne ja jo on kumma ellei maamme pingis-mahti tulevaisuudessa siirry Turkuun!

Kiitoksin ja terveisin Turkuun
»Enska»

10 VUOTTA SITTE

Kesä 1952 oli Helsingissä suurten tapahtumien aikaa, joka ei jättänyt pt-urheiluamme sivuun. China-varieteen ohjelmansuorittajiin kuuluvat Barna ja Boros pitivät uimahallin tennissalissa kurssin parhaimmistollemme. Kuuluisien ja sym-paattisten vieraiden pariviikkoinen opetus oli sangen tehokasta kahdesta päivä-tunnista huolimatta. Barnan mielipiteen mukaan on suomalaisissa kyllä ainesta, kunhan pääsemme suurimmasta virheestämme, hitaudesta.

*

Syksyn kilpailut sujuivat pääasiassa Esa Ellosen viedessä yksitoikkoisesti ensipalkinnot. Toisella sijalla vuorottelivat Ari Huttunen, Pertti Saari, J. Berg, B-G Bergh, P. Tuominen ja loppuvuonna pari kertaa uusi tulokas K. Lehtonen.

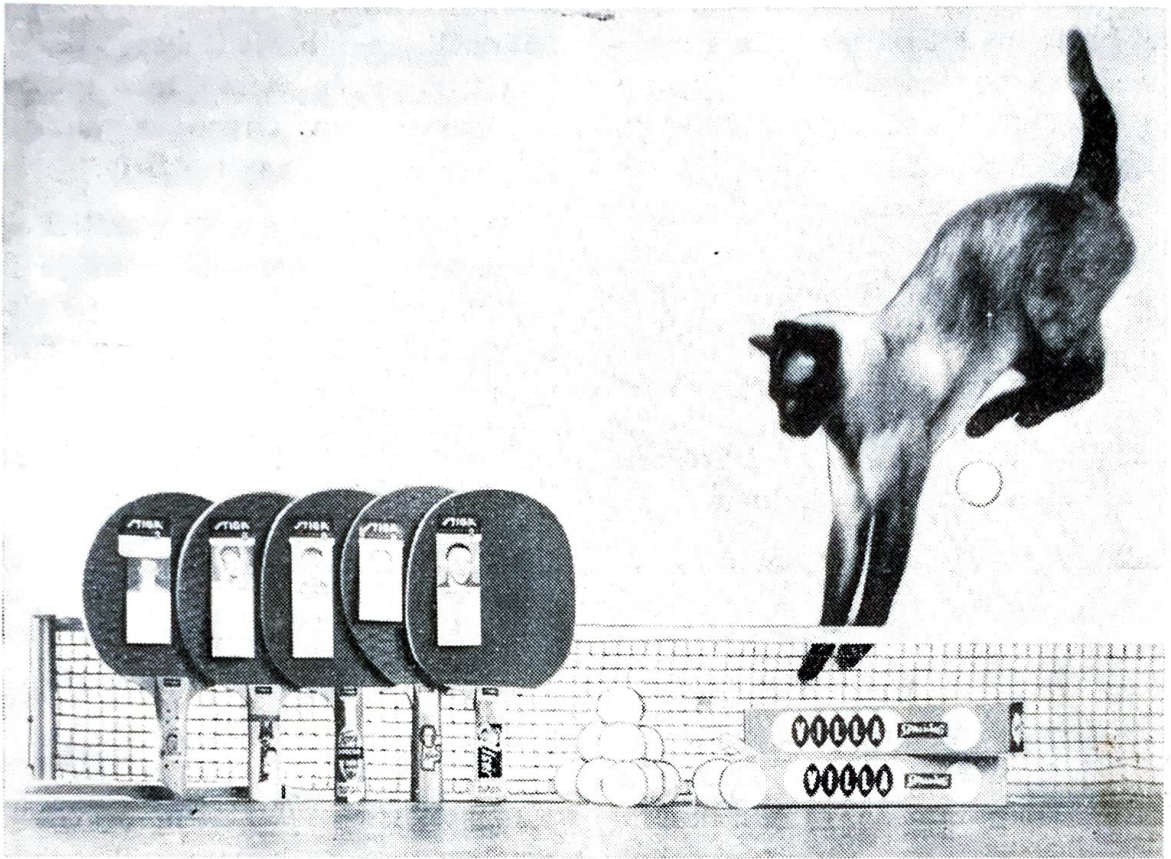
Ikävän maun antoi muutamien eturivin pelaajiemme, mm. Esa

Ellosen, P. Saaren ja J. Bergin, kilpailukielto seuranmuuton vuoksi.

*

Japanilaisten MM-menestykset Bombayssa sai Englannin Leach'in ja Bergmann'in tekemään kilpailumatkan kesällä 1952 Japaniin. Brittien voitto oli täydellinen. Henkilökohtaisesti Bergmann hävisi koko turneella yhden ainoan ottelun, tuntematonta Sendaria vastaan. MM-Satohin hän löi 6 kertaa, Fujiin kahdesti ja Hayashin 5:sti. Leach voitti Satohin 5:sti yhdeksästä ottelusta, Fujiin kerran (ainoa ottelu) ja Hayashin 4:sti (4:stä). Kolmesta nelinpelistä Fujiia ja Hayashia vastaan tuli kuitenkin kaksi tappiota. Eräänä tärkeänä syynä matkaan oli uteliaisuus sienimailaan, joka Bombayssa oli tehnyt selvää jälkeä. Matkan päätyttyä antoi Bergmann lausunnon, jossa hän selitti sienimailan olevan täysin hallittavissa eikä aiheuttavan enää minkäänlaisia vaikeuksia.

PALOHEINÄ
Kytöniitynt.69
Esa Valasti

Pöytätenniksen aika - Stigan aika

Kepeys, taito, notkeus — ne ovat pt-urheilun tunnusmerkit.

Jo monia vuosia on ruotsalainen toiminimi Stiga ollut johtava liike pt-artikkelien alalla Euroopassa.

Stigan pt-ohjelmaan sisältyvät mailat, pallot, verkot, verkkotelineet ja pöydät — kaikki valmistettu urheiluvälineiden valiotuotteiden ankarien vaatimusten mukaisesti.

Stiga on esim. ainoa merkki, joka takaa mailan vääntymättömyyden, ja Stigan Expert pt-pöytiä käytetään kaikissa valiotilaisuuksissa Ruotsissa.

Eri artikkelien valikoima on juuri niin suuri, että se tyydyttää kaikki urheilun vaikeusasteet — vasta-alkajasta valioon.

Tranås, Sweden